

**Ministerstwo
Sportu i Turystyki**

**Informacja Ministra Sportu i Turystyki
na temat planowanych zmian w systemie sportu dzieci
i młodzieży ze szczególnym uwzględnieniem sportów
nieolimpijskich**

Warszawa, lipiec 2026 r.

System Sportu Młodzieżowego (SSM), zdefiniowany jako zbiór zasad i regulaminów organizacji współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży oraz szkolenia zawodniczek i zawodników w kategoriach młodzieżowych, nabiera coraz większego znaczenia w państwowym systemie rozwoju sportu wyczynowego. Punkty zdobywane przez sportowców i kluby rywalizujące w ramach SSM mają przełożenie na dotacje udzielane przez Ministerstwo Sportu i Turystyki (dalej jako: MSiT), a także lokalne samorządy. W ostatnich latach widoczny jest wyraźny trend coraz częstszego wykorzystywania przez samorządy rankingów SSM do podziału środków na poszczególne sporty, jako obiektywnego kryterium oceny pracy zawodników oraz klubów. Warto także zauważyć, że łączna kwota wsparcia sportu młodzieżowego w ramach programów MSiT, w których podstawą podziału środków jest SSM to ponad 150 mln złotych (programy: klub PRO, szkolenie kadr wojewódzkich, a także częściowo organizacja Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży [dalej jako: OOM]). Dodatkowo część tych programów jest wspierana finansowo przez jednostki samorządu terytorialnego (dalej jako: JST).

Celem państwowego SSM jest:

- stworzenie odpowiednich warunków do uprawiania sportu wyczynowego możliwie dużej liczbie zawodników (atrybut POWSZECHNOŚCI, który jest podstawowym kryterium oceny poszczególnych sportów w kategoriach wiekowych młodzik oraz junior młodszy);
- efektywna selekcja najlepszych zawodników pod kątem ich udziału w igrzyskach olimpijskich. Cel realizowany jest poprzez organizowanie szkolenia w ramach kadr wojewódzkich w młodzieżowych kategoriach wiekowych;
- jako efekt długofalowy – poprawa POZIOMU SPORTOWEGO reprezentacji kraju w sportach olimpijskich w kategorii seniora, które w konsekwencji prowadzić będzie do skutecznej rywalizacji o medale podczas igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata i mistrzostw Europy.

W związku z powyższym, konieczna jest powszechna zmiana podejścia do wyników sportowych uzyskiwanych w rywalizacji krajowej i międzynarodowej w grupach młodzieżowych, które nie mają być celem samym w sobie, lecz sposobem promocji powszechnej aktywności fizycznej, a także służyć jedynie **wyselekcjonowaniu**

zawodniczek i zawodników o wysokim potencjale sportowym do kontynuowania szkolenia w sportach olimpijskich w kategorii seniorów.

Wskazanie konkurencji olimpijskich jako priorytetu systemu oznacza, że środki publiczne przeznaczane w ramach SSM powinny być wydatkowane zgodnie z głównym celem polityki państwa w zakresie sportu wyczynowego, którym jest budowanie potencjału reprezentacyjnego Polski. Nie pomniejsza znaczenia pozostałych sportów, w tym nieolimpijskich, ale nawiązuje do powstającej Strategii Rozwoju Sportu 2040 w zakresie budowania dumy narodowej i wizerunku Polski na arenie międzynarodowej.

Mając na względzie wymienione strategiczne kierunki rozwoju sportu, Zespół Metodyczny we współpracy z MSiT od kilku lat prowadzi proces modyfikacji zasad obowiązujących przy tworzeniu rankingów SSM. Koncepcja zmian ukierunkowana jest na:

- ograniczenie nieuzasadnionej eksploatacji młodych zawodników, przejawiającej się przede wszystkim nadmierną liczbą startów w zawodach;

Pierwsze zmiany wdrożone zostały w roku 2024. Punkty SSM w grupie wiekowej młodzik przyznawane są 95% wszystkich startujących. W ten sposób promowane są kluby/trenerzy, przygotowujące do rywalizacji na poziomie wyczynowym dużą liczbę zawodników. Wynik w tej grupie wiekowej ma znaczenie drugorzędne.

- określenie zasad udziału zawodników zagranicznych w zawodach zaliczanych do SSM;

Od roku 2026 – prawo do zdobywania punktów w rankingu SSM mają tylko zawodnicy, którzy na podstawie przepisów międzynarodowych federacji sportowych mogą reprezentować Polskę na arenie międzynarodowej.

- stworzenie rankingu polskich sportów, czyli hierarchizację sportów w oparciu o dwa podstawowe kryteria: **zasięg (powszechność)** oraz **wyniki międzynarodowe**;
- uzależnienie puli możliwych do zdobycia w SSM punktów od ww. rankingu sportów;
- opracowanie cyklicznego mechanizmu oceny poszczególnych sportów, na podstawie którego:
 - weryfikowana będzie pula punktów, o którą toczy się rywalizacja w ramach SSM,
 - podejmowane będą decyzje dotyczące włączenia do SSM nowych sportów,
 - zostaną ustalone kryteria określające zasady pozostawiania sportów w grupie sportów objętych SSM.
- ujednolicenie zasad obowiązujących we wszystkich sportach biorących udział w SSM, a w szczególności:
 - zmiana w organizacji OOM – dofinansowanie ze środków MSiT od 2027 r. zawodów finałowych OOM tylko dla jednej kategorii wiekowej;

- o pozostawienie w programie OOM wyłącznie sportów, posiadających status sportów olimpijskich.

Jednym z podstawowych założeń proponowanych zmian SSM jest ukierunkowanie całego procesu szkolenia na budowanie potencjału medalowego Polski w konkurencjach olimpijskich. To właśnie przygotowanie młodych, uzdolnionych sportowo zawodników zdolnych do długofalowego rozwoju sportowego oraz w efekcie do osiągania sukcesów podczas igrzysk olimpijskich oraz innych najważniejszych imprez międzynarodowych powinno stanowić nadrzędny cel funkcjonowania systemu finansowanego ze środków publicznych.

Igrzyska olimpijskie pozostają najważniejszym wydarzeniem światowego sportu i jednocześnie najbardziej obiektywnym miernikiem poziomu sportowego państw. Wyniki osiągnięte przez reprezentację narodową podczas igrzysk mają istotne znaczenie nie tylko dla środowiska sportowego, ale również dla **budowania prestiżu Polski na arenie międzynarodowej**, promocji kraju oraz wzmacniania zainteresowania aktywnością sportową wśród dzieci i młodzieży. Z tego względu zasadne jest, aby system szkolenia młodzieży był konstruowany z myślą o osiąganiu sukcesów właśnie w sportach i konkurencjach olimpijskich.

Projektowane zmiany powinny prowadzić do stworzenia systemu, który będzie wspierał długofalowy rozwój zawodnika, ograniczał presję na osiągnięcie przedwczesnych sukcesów oraz zachęcał kluby i trenerów do prowadzenia szkolenia zgodnego z biologicznym i psychofizycznym rozwojem młodych sportowców. Takie rozwiązania zwiększą liczbę zawodników docierających do kategorii młodzieżowca i seniora oraz przyczynią się do budowania silniejszego zaplecza dla reprezentacji Polski.

Realizacja tak określonego celu wymaga również odpowiedniego ukierunkowania mechanizmów finansowania. Środki publiczne przeznaczone na sport wyczynowy powinny być w pierwszej kolejności kierowane na **optymalizację działań, które zwiększają prawdopodobieństwo osiągnięcia sukcesów w konkurencjach olimpijskich.** Dotyczy to zarówno sposobu oceny efektów szkolenia, jak i zasad podziału środków finansowych pomiędzy poszczególne sporty oraz podmioty realizujące proces szkolenia. Zasadne jest zatem skoncentrowanie środków

publicznych przeznaczonych na SSM na sportach oraz konkurencjach olimpijskich, które bezpośrednio realizują strategiczny cel państwa w zakresie osiągnięcia sukcesów na arenie międzynarodowej, w szczególności podczas igrzysk olimpijskich. W związku z tym, sposób podziału środków publicznych powinien odzwierciedlać priorytety polityki sportowej państwa i powstającej Strategii Rozwoju Sportu 2040 oraz zapewniać maksymalną efektywność inwestycji w szkolenie sportowe.

Proponowane rozwiązania wpisują się w zasadę racjonalnego i efektywnego wykorzystania środków publicznych. Finansowanie powinno być powiązane z jasno określonym celem strategicznym, którego realizację można mierzyć poprzez liczbę zawodników osiągających światowy poziom sportowy oraz liczbę finałów i medali zdobywanych przez reprezentację Polski w sportach i konkurencjach olimpijskich. Tak określony kierunek zmian zapewni większą przejrzystość funkcjonowania SSM oraz zwiększy skuteczność polityki państwa w zakresie rozwoju sportu wyczynowego.

Sporty nieolimpijskie stanowią istotny element polskiego systemu sportu, jednak ich rola powinna mieć charakter uzupełniający i wspierający wobec głównego celu SSM. W wielu przypadkach sporty nieolimpijskie odgrywają ważną rolę w procesie upowszechniania aktywności fizycznej, rozwijania podstawowych zdolności motorycznych oraz kształtowania kompetencji sportowych dzieci i młodzieży. Tworzą również szeroką bazę szkoleniową, z której część najbardziej utalentowanych zawodników może kontynuować rozwój w sportach i konkurencjach olimpijskich.

Długofalowa strategia rozwoju SSM przewiduje określenie konkretnych kryteriów decydujących o tym które sporty wprowadzać do systemu i w jaki sposób je wspierać. Sporty ujęte w SSM ze względu na udział w igrzyskach olimpijskich zostały podzielone na:

- **sporty olimpijskie** – w przypadku, których możliwa do zdobycia PULA punktów SSM uzależniona jest od:
 - zasięgu – powszechność (45%),
 - poziomu sportowego (50%),
 - rzetelności danego polskiego związku sportowego w obowiązkach wynikających z SSM (5%),
- **sporty nieolimpijskie.**

Ocena sportów nieolimpijskich ograniczona jest do kryterium zasięgu-powszechności. Celem wspierania tych sportów w SSM jest umożliwienie dzieciom uprawiania różnych sportów, zachęcenie do aktywności fizycznej oraz rozwój pasji sportowych. Najbardziej zdolni zawodnicy przekierowywani powinni być w kolejnych etapach szkolenia do sportów olimpijskich.

Z tego względu **zasadne jest utrzymanie wsparcia sportów nieolimpijskich w ramach SSM** w dwóch najniższych kategoriach wiekowych, jako wstępnego etapu szkolenia o charakterze wszechstronnym, skierowanego na rozwój sprawności ogólnej, naukę podstaw technicznych oraz identyfikację potencjału sportowego. Utrzymanie w SSM sportów nieolimpijskich na tym poziomie (**młodzik, junior młodszy**) wspiera realizację celów systemowych poprzez poszerzanie bazy uczestników sportu i zwiększanie możliwości wyłaniania zawodników o ponadprzeciętnych predyspozycjach i wysokim potencjale sportowym. Na kolejnych etapach szkolenia, obejmujących kategorię juniora, młodzieżowca i seniora, proces przygotowania sportowego nabiera charakteru wysokospecjalistycznego i wymaga znaczących nakładów finansowych.

Eksperci z Zespołu Metodycznego podkreślają **znaczenie sportów nieolimpijskich w SSM** jako istotnego i trwałego elementu krajowego systemu szkolenia młodzieży, których rola jest istotna i potrzebna z kilku kluczowych powodów:

1. Budowanie szerokiej bazy uczestnictwa i aktywności fizycznej

W wielu regionach Polski to właśnie sporty nieolimpijskie stanowią podstawę lokalnej oferty sportowej dla dzieci i młodzieży. Sporty te:

- zapewniają różnorodność form aktywności,
- umożliwiają pierwszy kontakt ze sportem w środowiskach, gdzie nie funkcjonują sekcje olimpijskie,
- pełnią ważną funkcję profilaktyczną i wychowawczą.

Dzięki temu SSM może realizować swój podstawowy cel – wzrost powszechności i dostępności sportu młodzieżowego na poziomie wyczynowym. Udział sportów nieolimpijskich w ramach SSM powinien koncentrować się przede wszystkim na tworzeniu szerokiej bazy szkoleniowej, identyfikacji talentów oraz wszechstronnym rozwoju dzieci i młodzieży. Na tym etapie system pełni istotną rolę w rozwijaniu

kompetencji ruchowych, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i wychowaniu oraz przygotowaniu młodych zawodników do dalszego rozwoju w sportach olimpijskich.

2. Wzmacnianie kompetencji motorycznych i ogólnorozwojowych

Wiele sportów nieolimpijskich rozwija:

- zdolności motoryczne,
- zdolności koordynacyjne,
- odporność psychiczną.

Są to kompetencje kluczowe dla wsparcia rozwoju zdrowego społeczeństwa, a w przypadku młodzieży uzdolnionej ruchowo umożliwiają efektywną selekcję i dalszy rozwój sportowy w dyscyplinach olimpijskich. Zasadne jest, aby wsparcie sportów nieolimpijskich obejmowało przede wszystkim szkolenie do kategorii juniora młodszego, kiedy dominującym celem szkolenia jest rozwój ogólny, nauka podstaw technicznych oraz identyfikacja predyspozycji sportowych. Na tym etapie wiele sportów, zarówno olimpijskich, jak i nieolimpijskich, rozwija podobne zdolności motoryczne, techniczne i psychiczne.

3. Utrzymywanie lokalnych tradycji i tożsamości sportowej

W wielu miejscowościach sporty nieolimpijskie są:

- elementem lokalnej kultury,
- ważnym składnikiem życia społecznego,
- czynnikiem integrującym młodzież i środowiska sportowe.

SSM obejmując różnorodne sporty olimpijskie i nieolimpijskie w grupach wiekowych młodzik oraz junior młodszy, wspiera powszechność uprawiania sportu i jego równomierny rozwój w całym kraju. Dyscypliny te pełnią ważną rolę w polskim systemie sportu – rozwijają aktywność fizyczną, budują lokalne środowiska sportowe, umożliwiają rywalizację na wysokim poziomie międzynarodowym oraz kształtują wartości wychowawcze. W tym kontekście sporty nieolimpijskie powinny pełnić funkcję uzupełniającą i wspierającą, stanowiąc ważny element procesu szkoleniowego na jego początkowych etapach. Ponadto sporty nieolimpijskie rozwijają liczne grupy zawodników, często umożliwiając pierwszy kontakt dzieci z aktywnością sportową. W wielu przypadkach kształtują również kompetencje motoryczne i cechy psychofizyczne, które mogą być wykorzystywane w dalszym szkoleniu sportowym.

Takie rozwiązanie odpowiada zasadzie racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi, zgodnie z którą finansowanie powinno być ukierunkowane na działania przynoszące największą wartość z punktu widzenia realizacji celów publicznych. Koncentracja wsparcia na sportach olimpijskich w końcowych etapach szkolenia pozwoli zwiększyć efektywność systemu przygotowań zawodników do sportu wyczynowego oraz wzmocni potencjał reprezentacji Polski w najważniejszych imprezach międzynarodowych.

Jeżeli nadrzędnym zadaniem SSM jest budowanie potencjału reprezentacyjnego Polski w sportach i konkurencjach olimpijskich, wówczas sposób podziału środków publicznych powinien pozostawać w bezpośrednim związku z realizacją tego celu. Finansowanie nie może być oderwane od efektów, których osiągnięcia oczekuje państwo, lecz powinno wspierać przede wszystkim te działania, które zwiększają szanse na sukcesy podczas mistrzostw Europy, mistrzostw świata oraz igrzysk olimpijskich.

Jednocześnie należy wskazać, że **proponowane rozwiązanie nie oznacza ograniczenia znaczenia sportów nieolimpijskich w polityce państwa**. Dyscypliny te nadal powinny rozwijać się w oparciu o dedykowane programy wsparcia, uwzględniające ich specyfikę, rolę społeczną oraz znaczenie dla aktywności fizycznej dzieci i młodzieży. Finansowanie ich działalności w szkoleniu w kategoriach junior, młodzieżowiec, senior powinno być realizowane za pośrednictwem innych instrumentów polityki sportowej państwa, nie zaś w ramach SSM.

Jak wspomniano wyżej eksperci Zespołu Metodycznego zaproponowali wyłączenie kategorii juniora w sportach nieolimpijskich z punktacji SSM. Rekomendacja ta wynika z:

- różnic w celach szkoleniowych pomiędzy młodszymi a starszymi kategoriami wiekowymi,
- analizy efektywności finansowania w latach 2020–2025,
- konieczności koncentracji środków publicznych na sportach i konkurencjach olimpijskich w starszych kategoriach wiekowych,
- zasady stałej puli punktów, która wymaga ich dystrybucji zgodnie z priorytetami państwa.

Proponowana zmiana ma przyczynić się do:

- zwiększenia liczby zawodników przechodzących do sportów olimpijskich,
- podniesienia poziomu krajowej rywalizacji w sportach olimpijskich,
- podniesienia poziomu reprezentacji Polski w sportach olimpijskich,
- wzmocnienia jakości szkolenia w młodszych kategoriach wiekowych, gdzie SSM traktuje wszystkie sporty jednakowo.

Należy wyraźnie podkreślić, że proponowana przez fachowców z Zespołu Metodycznego zmiana nie ma wpływu na przydzielone pule punktów jakimi dysponują poszczególne sporty nieolimpijskie.

W przypadku sportów nieolimpijskich punkty SSM powinny być wykorzystywane przede wszystkim jako zachęta do tworzenia się nowych klubów oraz działać bodźcująco do zachęcania młodzieży do udziału w rywalizacji sportowej na poziomie wyczynowym.

Aktualna dystrybucja, wskazująca na ulokowanie aż 45% punktów w grupie junior, jest sprzeczna z tymi założeniami. **Sporty nieolimpijskie** zamiast koncentrować się na upowszechnianiu sportu, większość dostępnego „kapitału punktowego” lokują w grupie juniora nagradzając za wynik sportowy, przez co wymuszają specjalizację w danym sporcie i zdaniem Zespołu Metodycznego, **traktują kategorię juniora jako grupę docelową, a prowadzone szkolenie w niższych kategoriach wiekowych ukierunkowane jest na wczesną specjalizację i nieadekwatne do rozwoju biologicznego obciążenia.**

Tabela 1 Analiza dystrybucji punktów pomiędzy poszczególne grupy wiekowe w sportach nieolimpijskich (lata 2020-2025).

SPORT	IT	(1) Młodzik	(2) Junior młodszy	(3) Junior	Suma:
Szachy		1 727	6 473	8 152	16 352
Kickboxing		1 969		12 489	14 458
Sumo		4 208	3 572	5 077	12 857
Karate WKF		4 618	2 246	3 636	10 500
Orientacja sportowa		3 691	2 570	3 979	10 239
Brydż sportowy		1 503	2 904	2 458	6 865
Unihokej		1 190	2 025	2 005	5 221
Kreglarstwo		827	1 730	2 617	5 173
Bilard		377	2 423	0	2 800
Sporty wrotkarskie		1 009	1 386	244	2 639
Cheerleading			1 754	0	1 754
Motorowy		653			653
Suma:		21 772	27 082	40 656	89 510
		24%	30%	45%	

Proponowana zmiana mająca na celu punktowanie w SSM tylko w grupach młodzik oraz junior młodszy sprawią, że **te same pule punktów będą rozdzielone w dwóch, a nie trzech grupach wiekowych**. Zdecydowanie większa możliwość zdobycia punktów w dwóch najniższych grupach wiekowych pozwoli na bardziej efektywną realizację celów SSM stawianych sportom nieolimpijskim, których zadaniem powinna być intensyfikacja działań nad zwiększeniem zasięgu (liczebności zawodników).

Tabela 2. Liczba klubów biorących udział w rywalizacji w sportach nieolimpijskich w latach 2020-2025.

		LICZBA KLUBÓW						
SPORT	IT	2020	2021	2022	2023	2024	2025	ŚREDNIA
Szachy		176	178	190	206	210	219	197
Kickboxing		108	130	136	148	158	162	140
Karate WKF		42	17	71	74	77	74	59
Sumo		47	54	55	54	63	60	56
Brydż sportowy		35	31	31	38	41	38	36
Cheerleading					14	34	45	31
Unihokej		25	31	33	30	32	34	31
Bilard		26	28	30	34	32	29	30
Orientacja sportowa		38	36	41	41	41	37	39
Sporty wrotkarskie		16	20	25	19	19	19	20
Motorowy		11	11	14	14	16	13	13
Kreglarstwo		12	11	11	11	11	11	11

Tabela 3. Liczba województw, w których szkolone były dzieci i młodzież w sportach nieolimpijskich w latach 2020-2025.

SPORT	LICZBA WOJEWÓDZTW						ŚREDNIA
	2020	2021	2022	2023	2024	2025	
Szachy	16	16	16	16	16	16	16
Kickboxing	14	14	14	15	16	16	15
Karate WKF	12	7	11	11	11	11	11
Sumo	15	15	14	15	16	16	15
Brydż sportowy	13	13	13	14	15	16	14
Cheerleading	0	0	0	7	9	8	4
Unihokej	9	10	11	11	11	12	11
Bilard	11	11	12	13	12	11	12
Orientacja sportowa	11	11	12	13	13	12	12
Sporty wrotkarskie	7	9	12	9	9	10	9
Motorowy	6	8	10	8	11	9	9
Kręglarstwo	6	6	6	5	5	5	6

Spośród 12 sportów nieolimpijskich, biorących udział w rywalizacji SSM, aż 10 nie spełnia kryteriów regulaminowych stawianych nowym sportom, które aspirują, aby wejść do systemu (tabele 2 i 3). W *Regulaminie ogólnym współzawodnictwa młodzieży uzdolnionej sportowo SSM* zawarty jest zapis: *włączenie do SSM sportów nieolimpijskich, oprócz kryteriów określonych w pkt. 4.2. i 4.3. należy udokumentować, że sport obejmuje swoim zasięgiem co najmniej 14 województw i 75 klubów sportowych. Jednocześnie do SSM mogą być włączane jedynie te konkurencje, w których rywalizuje minimalna liczba 16 zawodników/drużyn.*

Nowe sporty w pierwszym roku po złożeniu wniosku przechodzą przez szczegółową procedurę weryfikacji. Bardzo źle odbierane są sytuacje, kiedy wnioski nowych sportów są odrzucane ze względu na niespełnienie warunków dotyczących powszechności. Trudne do uzasadnienia jest stawianie wysokich kryteriów nowym sportom, przy jednoczesnym utrzymywaniu w SSM tych, które warunków nie spełniają.

Z tego powodu w roku 2026 podjęto decyzję o wprowadzeniu w *Regulaminie ogólnym współzawodnictwa młodzieży uzdolnionej sportowo SSM* zapisu o weryfikacji przez Zespół Metodyczny w bieżącym roku 3 sportów/dyscyplin nieolimpijskich

o najmniejszym zasięgu (mierzonym liczbą klubów oraz liczbą województw rywalizujących w zawodach SSM), czyli kręglarstwa, sportów motorowych, kajak polo. Celem analizy będzie potwierdzenie zasadności utrzymania tych sportów w SSM od roku 2027.

Podjęcie tego kroku ma na celu aktualizację listy sportów nieolimpijskich, rywalizujących w ramach SSM oraz określenie jasnych, spójnych i mobilizujących wszystkie dyscypliny zasad obecności oraz wsparcia rozwoju poszczególnych sportów nieolimpijskich poprzez punkty przydzielane w systemie.

Każdego roku Zespół Metodyczny otrzymuje wnioski lub pytania z polskich związków sportowych dotyczące włączenia do SSM nowych sportów. W ostatnim czasie zainteresowanie udziałem w SSM, wyraziły:

- ratownictwo wodne – jest od 2026 r.
- sporty motocyklowe,
- pankration,
- grappling,
- muaythai,
- fitness sportowy.

Celem wprowadzania nowych sportów do SSM powinno być przede budowanie podstaw szkoleniowych oraz wspieranie aktywności dzieci i młodzieży, o czym wspomniano wyżej.

PODSUMOWANIE

SSM nie powinien być systemem finansowania wszystkich sportów w każdej kategorii wiekowej, lecz narzędziem realizacji określonego celu publicznego. Każdy system publiczny wymaga wyznaczenia priorytetów, a w przypadku SSM ten priorytet został określony jako przygotowanie zawodników do osiągania sukcesów w szczególności w sportach olimpijskich. Pozostałe dyscypliny, mimo swojej wartości sportowej i społecznej, powinny korzystać z odrębnych instrumentów wsparcia, dostosowanych do ich charakteru, zasięgu, celów i możliwości dofinansowania przez MSiT, lokalne samorządy oraz sponsorów instytucjonalnych i prywatnych.

Sporty nieolimpijskie ujęte w SSM pełnią istotną funkcję w zakresie przygotowania ogólnorozwojowego zawodników, rozwijania podstawowych zdolności motorycznych oraz budowania szerokiej bazy uczestników szkolenia sportowego. W wielu przypadkach doświadczenia zdobyte przez młodych zawodników w sportach nieolimpijskich stanowią wartościowy etap rozwoju i mogą ułatwiać późniejsze przejście do dyscyplin olimpijskich. Z tego względu ich obecność w systemie jest uzasadniona przede wszystkim na początkowych etapach szkolenia.

Takie rozwiązanie pozwoli na zachowanie równowagi pomiędzy wspieraniem rozwoju różnych sportów a koniecznością racjonalnego wydatkowania środków publicznych. Jednocześnie zapewni większą spójność całego SSM z celami strategicznymi państwa w zakresie rozwoju sportu wyczynowego oraz zwiększania potencjału medalowego Polski w konkurencjach olimpijskich. I w tym kontekście, w odniesieniu do sportów nieolimpijskich właściwe jest skoncentrowanie wsparcia w ramach SSM przede wszystkim na kategoriach młodzika oraz juniora młodszego.